

Can Julià de la Muntanya

Santa Coloma de Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí de la Torre Salbana, Carrer de Sant Julià, 9
Emplaçament A tocar de la colònia Güell, al sud-oest.
Alçada: 38,5

Coordenades:

Latitud: 41.36464
Longitud: 2.02515
UTM Est (X): 418467
UTM Nord (Y): 4579695

Classificació

Número de fitxa 08244 - 18
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Reformes el 1788
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs National Monument Record – Monument
inspire:
Observacions protecció: BCIN 1876-CH-EN
Data aprovació: dl., 25/11/1991 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Pública
Titular: INCASÒL
Autoria de la fitxa Cristina Belmonte (iPAT Serveis Culturals)

Descripció

La masia de Can Julià està formada per un conjunt de diferents edificis adossats al voltant del cos central, amb un pati al davant, esdevenint un conjunt de cases quasi independents associades a uns terrenys de cultiu. El cos principal és de planta basilical, amb planta baixa i dos pisos, amb coberta a doble vessant de teula ceràmica àrab. Per sota coberta té una cornisa feta de maó vist, que defineix un conjunt de petits arcs cecs. La façana principal, orientada a sud, està composta a partir de tres eixos verticals. Sobre el central, a la planta baixa, hi ha la porta d'accés amb arc rebaixat i dovelles de pedra i, a cada costat, hi ha una finestra. Al primer pis hi ha tres balcons amb baranes de ferro. El central és el de majors dimensions, però tots ells estan definits per llandes i brancals de pedra escairada. A la llinda del balcó central hi ha una inscripció amb els noms "BALDIRI" i "JULIAN" separats per la data 1785. Entremig d'aquests balcons hi ha dos rellotges de sol bessons en força mal estat de conservació. Per últim, al pis superior, sobre l'eix central hi ha tres finestres amb arc rebaixat i una a cada costat sobre les obertures de les plantes inferiors. En aquest últim pis, per sobre les finestres i a l'eix central, hi ha les restes del que sembla una politja. A cada costat del cos principal hi ha adossats dos cossos de planta baixa i planta pis, amb coberta de teula ceràmica a una i dues aigües. En el cos de llevant, a la planta baixa hi ha una porta amb arc de mig punt i dovelles de pedra. En el primer pis hi ha obertures molt petites, mentre que a la planta superior les obertures són lleugerament més grans i totes tenen ampit. A l'extrem de llevant d'aquest annex s'hi conserven les restes d'una possible garita de guaita o defensa, feta amb maons disposats de cap i base de pedra, que té algunes espitlleres. Probablement havia servit d'element defensiu de la masia en el decurs d'alguna de les guerres del segle XIX. El cos de ponent està força transforma. També té planta baixa i dos pisos, amb obertures petites sense ornamentació. Les façanes encara conserven les restes d'un esgrafiat amb motius geomètrics que tractava el conjunt de forma unitària. Si ens guiem per la llinda del 1788 i les característiques dels esgrafiats, estèticament encaixarien al segle XVIII. Per tant, sembla que en aquest moment es devia fer una reforma important a la casa que va comportar (mitjançant l'esgrafiat i potser també la modificació d'algunes obertures) la unificació de les façanes de tots tres cossos per donar un aspecte senyorial a l'edifici. A la part posterior d'aquests cossos encara n'hi ha altres cossos adossats. La finca disposava de mina d'aigua, situada prop de la rotonda que uneix actualment el carrer de Can Julià amb l'Avinguda Lluís Companys o "Via Cornisa". La mina alimentava una font (font de Can Julià) amb bassa, ja desapareguda. També a la mina hi havia un canó per evitar les pedregades. Al pati hi havia un safareig on les dones rentaven la roba, encara que normalment ho feien els de la fàbrica.

Observacions:

Té una mina d'aigua

Història

La masia deu el nom a Rafel Julià, de Sant Esteve Sesrovires, que el 1590 va casar-se amb Joana Archs (propietària del mas Archs de la parròquia de Sant Boi de Llobregat), que després va adoptar com a denominació el cognom del seu marit. Gairebé cent anys més tard, encara es recordava l'antic apel·latiu de la masia, quan el 29 de juny de 1682 se citava a "Raphael Julia antes archs" en el repartiment que el Comú de Santa Coloma de Cervelló feia entre els veïns de la població pel pagament de la caritat de Sant Roc. Rafel Julià fou el membre de la família més implicat en el territori, participant en la Guerra dels Segadors i la Revolta dels Barretines, però a diferència d'Antoni Soler de la Torre només va ser empresonat una

temporada. Durant la dècada de 1660 s'havia significat com un dels membres més actius del Comú o Consell de la Vila de Santa Coloma. El 13 de març de 1662, amb Rafel Via (l'altre jurat de la població) i el rector de la parròquia, mossèn Jaume Mas, va sol·licitar a Dalmau d'Ivorra, baró de Sant Vicenç, permís per reconstruir l'ermita de Sant Antoni de Montpedrós. El 7 de maig següent, com a jurat major, va ser nomenat administrador de les obres de reedificació de la capella, juntament amb Maties Campmany, i el diumenge 27 de juliol de 1664 en l'acte de la seva benedicció va tenir el privilegi de ballar una dansa. L'època més puixant del mas Julià va ser la segona meitat del segle XVIII, quan n'era propietari Baldiri Julià. El 1782 hi vivien 20 persones, una quinzena de servei. Tanmateix, a finals del segle XIX en concret i segons el contracte de compravenda el 15 d'abril de 1899, el mas va acabar integrat en la finca Güell. Posteriorment, la casa va ser convent de monges i després es va acondicionar per acollir-hi famílies de la Colònia quan hi arribaven, fins que els era adjudicada nova casa. Tot i així, algunes de les famílies residents actualment hi han estat des d'abans de la guerra civil. Actualment és propietat de l'INCASÒL.

Bibliografia

AA.DD (2011) Inventari de Masies i elements singulars del municipi de Santa Coloma de Cervelló. Memòria. SPAL. Diputació de Barcelona PADRÓ, Josep; RIQUELME, Joan (2002) Santa Coloma de Cervelló. Valls: Edicions Cossetània. http://aleixcolonia.com/colonia-guell_can_julia/

